

אמר להם הממונה פרק שלישי יומא

עין משפט נר מצוה

בא למדוד נפט אומר לו המוכר מדוד לענמך: מעטמטמ. וקוטמת וקוטמת מכל חכמה: ונטמסס. חסר א': מעטמין אותו הרבה. מנימין אותו והייתם קדושים הרבה הבא לטערך מסיעיין אותו:

א א מיי פ"ג מהלכות
עבודת יוה"כ הל' א:
ב ב מיי ט"ז הל' ו:
ג ג מיי ט"ז הל' א:
ד ד מיי פ"ג מהלכות בית
המקדש הל' יח:
ה ה מיי פ"ג מהלכות
מקדש הל' כז ט"ז:
ו ו מיי פ"ג מהלכות בית
המקדש הל' יא:

מַרְףּ בְּקַלְפֵי וכו'. וקראו אותו חמצן ב"ל ימיו. אף ע"פ שגם גרגרנין אחרים מוטיפים ואוכלים כמותו הלא דקראו אותו ממנץ מאחרנין י"ל לפי שהוא חטף ממנץ אחר אי נמי אחרים לא הקפידו כשהיו חוטפיין זה מזה אצל זה כשזה חטף מילו הקפיד:

בא למדוד נפט אומר לו המוכר מדוד לענמך בא למדוד אפרסמון אומר לו המתן לי עד שאמדוד עמך כדי שנתבסם אני ואתה תנא דבי רבי ישמעאל עבירה מממממת לבו של אדם שנאמר ואלא תממאו בהם ונטממתם בם אל תקרי ונטממתם אלא ונטממתם תנו רבנן (א"ל) (א"ל) תממאו בהם ונטממתם בם אדם מטמא עצמו מעט מטמאין אותו הרבה מלמטה מטמאין אותו מלמעלה בעולם הזה מטמאין אותו לעולם הבא תנו רבנן והתקדשתם והייתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה מלמטה מקדשין אותו מלמעלה בעולם הזה מקדשין אותו לעולם הבא:

מילו הקפיד:

הדרן עלך אמר להם הממונה

מַרְףּ בְּקַלְפֵי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל הסגן בימינו וראש בית אב משמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך (א) ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו אישי כ"ג הגבה שמאלך נתנן על שני השעירים וואומר לה' חטאת רבי ישמעאל אומר לא היה צריך לומר חטאת אלא לה' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג'מ' למה לי מרף בקלפי כי היכי דלא ניכוין ולישקול אמר רבא בקלפי של עין היתה ושל חול היתה ואינה מחזקת אלא שתי ידים מתקיף לה רבינא בשלמא אינה מחזקת אלא שתי ידים כי היכי דלא ליכוין ולישקול אלא של חול נקדשה אם כן הוה לה כלי שרת של עין וכו' שרת דעין לא עבדינן ונעבדה דכסף ונעבדה דזהב (ה) התורה חסה על ממונן של ישראל מתניתין דלא כי האי תנא דתניא רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר הסגן וכהן גדול מכוניסין ידן בקלפי אם בימינו של כהן גדול עולה הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם בימינו של סגן עולה ראש בית אב אומר לו לכהן גדול דבר מילך ונימא ליה סגן כיון דלא סליק בידיה הלשא דעתיה במאי קא מיפלגי מר סבר ימינא דסגן עדיף משמאליה דכהן גדול ומר סבר כי הדדי נינהו ומאן האי תנא דפליג עליה דרבי יהודה רבי חנינא סגן הכהנים הוא דתניא (ב) רבי חנינא סגן הכהנים אומר למה סגן (ב) מימינו שאם אירע בו פסול בכהן גדול נכנס סגן ומשמש תחתיו תנו רבנן ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין מכאן ואילך פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל והיה לשון של זהורית מלבין מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין (ו) והיה נר מערבי דולק מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה והיה אש של מערכה מתגבר ולא היו כהנים צריכין להביא עצים למערכה חוץ משני גזירי עצים כדי לקיים מצות עצים מכאן ואילך פעמים מתגבר פעמים אין מתגבר ולא היו כהנים נמנעין מלהביא עצים למערכה כל היום כולו ונשתלחה ברכה בעומר וישתתף ובלחם הפנים וכל כהן שמגיעו כזית יש אוכלו וישבע ויש אוכלו ומותרין מכאן ואילך נשתלחה מאירה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים וכל כהן מגיעו (ז) כפול (ז) הצנועין מושכין את ידיהן והגרגרנין נוטלין ואוכלין ומעשה באחד שנשל חלקו וחלקו חבירו והיו קורין אותו בן חמצן

מילו הקפיד:

הדרן עלך אמר להם הממונה

מַרְףּ בְּקַלְפֵי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל הסגן בימינו וראש בית אב משמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך (א) ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו אישי כ"ג הגבה שמאלך נתנן על שני השעירים וואומר לה' חטאת רבי ישמעאל אומר לא היה צריך לומר חטאת אלא לה' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג'מ' למה לי מרף בקלפי כי היכי דלא ניכוין ולישקול אמר רבא בקלפי של עין היתה ושל חול היתה ואינה מחזקת אלא שתי ידים מתקיף לה רבינא בשלמא אינה מחזקת אלא שתי ידים כי היכי דלא ליכוין ולישקול אלא של חול נקדשה אם כן הוה לה כלי שרת של עין וכו' שרת דעין לא עבדינן ונעבדה דכסף ונעבדה דזהב (ה) התורה חסה על ממונן של ישראל מתניתין דלא כי האי תנא דתניא רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר הסגן וכהן גדול מכוניסין ידן בקלפי אם בימינו של כהן גדול עולה הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם בימינו של סגן עולה ראש בית אב אומר לו לכהן גדול דבר מילך ונימא ליה סגן כיון דלא סליק בידיה הלשא דעתיה במאי קא מיפלגי מר סבר ימינא דסגן עדיף משמאליה דכהן גדול ומר סבר כי הדדי נינהו ומאן האי תנא דפליג עליה דרבי יהודה רבי חנינא סגן הכהנים הוא דתניא (ב) רבי חנינא סגן הכהנים אומר למה סגן (ב) מימינו שאם אירע בו פסול בכהן גדול נכנס סגן ומשמש תחתיו תנו רבנן ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין מכאן ואילך פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל והיה לשון של זהורית מלבין מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין (ו) והיה נר מערבי דולק מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה והיה אש של מערכה מתגבר ולא היו כהנים צריכין להביא עצים למערכה חוץ משני גזירי עצים כדי לקיים מצות עצים מכאן ואילך פעמים מתגבר פעמים אין מתגבר ולא היו כהנים נמנעין מלהביא עצים למערכה כל היום כולו ונשתלחה ברכה בעומר וישתתף ובלחם הפנים וכל כהן שמגיעו כזית יש אוכלו וישבע ויש אוכלו ומותרין מכאן ואילך נשתלחה מאירה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים וכל כהן מגיעו (ז) כפול (ז) הצנועין מושכין את ידיהן והגרגרנין נוטלין ואוכלין ומעשה באחד שנשל חלקו וחלקו חבירו והיו קורין אותו בן חמצן

מילו הקפיד:

מילו הקפיד:

הדרן עלך אמר להם הממונה

מַרְףּ בְּקַלְפֵי

מַרְףּ בְּקַלְפֵי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל הסגן בימינו וראש בית אב משמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך (א) ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו אישי כ"ג הגבה שמאלך נתנן על שני השעירים וואומר לה' חטאת רבי ישמעאל אומר לא היה צריך לומר חטאת אלא לה' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג'מ' למה לי מרף בקלפי כי היכי דלא ניכוין ולישקול אמר רבא בקלפי של עין היתה ושל חול היתה ואינה מחזקת אלא שתי ידים מתקיף לה רבינא בשלמא אינה מחזקת אלא שתי ידים כי היכי דלא ליכוין ולישקול אלא של חול נקדשה אם כן הוה לה כלי שרת של עין וכו' שרת דעין לא עבדינן ונעבדה דכסף ונעבדה דזהב (ה) התורה חסה על ממונן של ישראל מתניתין דלא כי האי תנא דתניא רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר הסגן וכהן גדול מכוניסין ידן בקלפי אם בימינו של כהן גדול עולה הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם בימינו של סגן עולה ראש בית אב אומר לו לכהן גדול דבר מילך ונימא ליה סגן כיון דלא סליק בידיה הלשא דעתיה במאי קא מיפלגי מר סבר ימינא דסגן עדיף משמאליה דכהן גדול ומר סבר כי הדדי נינהו ומאן האי תנא דפליג עליה דרבי יהודה רבי חנינא סגן הכהנים הוא דתניא (ב) רבי חנינא סגן הכהנים אומר למה סגן (ב) מימינו שאם אירע בו פסול בכהן גדול נכנס סגן ומשמש תחתיו תנו רבנן ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין מכאן ואילך פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל והיה לשון של זהורית מלבין מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין (ו) והיה נר מערבי דולק מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה והיה אש של מערכה מתגבר ולא היו כהנים צריכין להביא עצים למערכה חוץ משני גזירי עצים כדי לקיים מצות עצים מכאן ואילך פעמים מתגבר פעמים אין מתגבר ולא היו כהנים נמנעין מלהביא עצים למערכה כל היום כולו ונשתלחה ברכה בעומר וישתתף ובלחם הפנים וכל כהן שמגיעו כזית יש אוכלו וישבע ויש אוכלו ומותרין מכאן ואילך נשתלחה מאירה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים וכל כהן מגיעו (ז) כפול (ז) הצנועין מושכין את ידיהן והגרגרנין נוטלין ואוכלין ומעשה באחד שנשל חלקו וחלקו חבירו והיו קורין אותו בן חמצן

הדרן עלך אמר להם הממונה

מילו הקפיד:

הדרן עלך אמר להם הממונה

מילו הקפיד:

הדרן עלך אמר להם הממונה

מילו הקפיד:

מילו הקפיד:

רבינו הנאל

תנו רבנן והתקדשתם קדושים אדם מקדש עצמו מעט מקדשין אותו הרבה. הדרן עלך אמר להם הממונה

מַרְףּ בְּקַלְפֵי

מַרְףּ בְּקַלְפֵי והעלה שני גורלות אחד כתוב עליו לשם ואחד כתוב עליו לעזאזל הסגן בימינו וראש בית אב משמאלו אם של שם עלה בימינו הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך (א) ואם של שם עלה בשמאלו ראש בית אב אומר לו אישי כ"ג הגבה שמאלך נתנן על שני השעירים וואומר לה' חטאת רבי ישמעאל אומר לא היה צריך לומר חטאת אלא לה' והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ג'מ' למה לי מרף בקלפי כי היכי דלא ניכוין ולישקול אמר רבא בקלפי של עין היתה ושל חול היתה ואינה מחזקת אלא שתי ידים מתקיף לה רבינא בשלמא אינה מחזקת אלא שתי ידים כי היכי דלא ליכוין ולישקול אלא של חול נקדשה אם כן הוה לה כלי שרת של עין וכו' שרת דעין לא עבדינן ונעבדה דכסף ונעבדה דזהב (ה) התורה חסה על ממונן של ישראל מתניתין דלא כי האי תנא דתניא רבי יהודה אומר משום רבי אליעזר הסגן וכהן גדול מכוניסין ידן בקלפי אם בימינו של כהן גדול עולה הסגן אומר לו אישי כהן גדול הגבה ימינך ואם בימינו של סגן עולה ראש בית אב אומר לו לכהן גדול דבר מילך ונימא ליה סגן כיון דלא סליק בידיה הלשא דעתיה במאי קא מיפלגי מר סבר ימינא דסגן עדיף משמאליה דכהן גדול ומר סבר כי הדדי נינהו ומאן האי תנא דפליג עליה דרבי יהודה רבי חנינא סגן הכהנים הוא דתניא (ב) רבי חנינא סגן הכהנים אומר למה סגן (ב) מימינו שאם אירע בו פסול בכהן גדול נכנס סגן ומשמש תחתיו תנו רבנן ארבעים שנה ששמש שמעון הצדיק היה גורל עולה בימין מכאן ואילך פעמים עולה בימין פעמים עולה בשמאל והיה לשון של זהורית מלבין מכאן ואילך פעמים מלבין פעמים אינו מלבין (ו) והיה נר מערבי דולק מכאן ואילך פעמים דולק פעמים כבה והיה אש של מערכה מתגבר ולא היו כהנים צריכין להביא עצים למערכה חוץ משני גזירי עצים כדי לקיים מצות עצים מכאן ואילך פעמים מתגבר פעמים אין מתגבר ולא היו כהנים נמנעין מלהביא עצים למערכה כל היום כולו ונשתלחה ברכה בעומר וישתתף ובלחם הפנים וכל כהן שמגיעו כזית יש אוכלו וישבע ויש אוכלו ומותרין מכאן ואילך נשתלחה מאירה בעומר ובשתי הלחם ובלחם הפנים וכל כהן מגיעו (ז) כפול (ז) הצנועין מושכין את ידיהן והגרגרנין נוטלין ואוכלין ומעשה באחד שנשל חלקו וחלקו חבירו והיו קורין אותו בן חמצן

הדרן עלך אמר להם הממונה

מילו הקפיד:

מילו הקפיד:

מילו הקפיד:

מילו הקפיד: